

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Agathonis, Antonij, & aliorum paupertas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

mei? Quanti cupiunt vel odorari vinum, quod funditur in cellario meo? Quanti sunt in ciuitate ista, in hac hora, peregrini, non habentes ubi hospitentur? & in foro iacent, fortasse & pluuia madefacti? Quanti, putati, habent totum mensem, vel etiam duos, non gustantes oleum? Quasi sunt, qui non habent alterum vestimentum, in estate, & alterum in hieme, & ita miseris affliguntur? Tu verò expectans etiam aeternam iucunditatem assequi, & vinum bibis, & pisces immanes deuoras, & in cubiculis demoraris: modo autem cum omnibus malis, & in coopertorio triginta sex numismatum te calefacis. Veraciter ita viuens, & in tali laxatione conuersans non expectabis illic preparatis gaudijs frui, sed audies utique, quod & diues ille auduit: Recepisti bona, in vita tua, pauperes verò mala: nunc ergo consolantur, tu verò cruciaris. Benedictus Deus, humilis Ioannes alia nocte non cooperietur illo. Iustum est enim, & bene acceptum Deo, ut tegantur centum potius quadraginta quatuor fratres, & DOMINI tui, quam tu, infelix. Venundabantur enim quatuor rachanella (seu panniculi) numismate vno. Mox ergo transmissit illud in crastinum, ut venundaretur. Et videns is, qui obtulerat, emit illud triginta sex numismatibus, & rursus obtulit Patriarcha. Cum verò in crastinum vidisset illud, emit hoc similiter, & rursus obtulit Patriarcha deposcens, ut tegeretur ab eo. Cum autem tertio hoc fecisset, dicit ei gratulabundus ille sanctus: Videbimus, quis deficiet, ego, an tu. Erat enim opulentus valde, & suauiter quasi vindemiabat eum ille sanctus, paulatim ab eo multa auferens: & dicebat semper, quod posset aliquis intentione dandi pauperibus expoliare diuites, & ipsum etiam hypocamifum (seu vestimentum, quod subtus camisiam est) ab eis benenole auferre, & non peccare: & maxime si sunt aliqui immisericordes & auari. Duo enim lucratur talis: vnum quidem quia animas illorum seruat; alterum autem, quoniam & ipse ex hoc mercedem non modicam habet. Hucusque Leontius Neapoleos Cyprorum Episcopus, veram voluntariæ paupertatis effigiem, immò & liberalitatis nobis, in tanto Patriarcha, ante oculos ponens, siquidem, Hieronymo teste, optimus dispensator est, qui sibi nihil reseruat.

S. Hieronym.
in ep ad Ne-
potian.

VI.

In vir PP. lib.
3. cap. 7.

Hinc, ut Ruffinus ait, cum quidam vir rogaret Abbatem Agathonem, ut pecuniam illius susciperet in propria ratione, volebat ille, dicens: Non est necesse mihi, quia opera manuum mearum me pascunt. Cum autem ille persistens diceret: Vel propter indigentes dignare susci-
pete

cupere; respondit: Duplex verecundia est, quia non indigens suscipio, & aliena prestans, vana gloria subiacebo. Fuit nimirum Agatho Paulini exempli successor, cuius est illud monitum: *Habentes alimenta, & quibus regamur, his contenti sumus.* Fuit & memor illius oraculi: *Qui tetigerit picem, inquinabitur ab ea.* Quod S. Antonius in hunc modum ostendit, in eo, qui pecuniæ quàm non perfectus contemptor esset, retenta parte, declaravit. *Frater quidam renuncians saculo, & dans, quæ habebat, pauperibus, retinens autem pauca in sua ratione, venit ad Abbatem Antonium. Quod cum agnouisset senex, dixit ei: Si vis monachus fieri, vade in illum vicum, & eme carnes, & impone corpori tuo nudo, & sic veni huc. Et cum sic fecisset frater ille, canes & aues corpus eius lacerabant. Cum pervenisset autem ad senem, interrogavit, si fecisset, quod ei dixerat. Illo autem ostendente corpus suum laceratum, dixit S. Antonius: Qui renunciant saculo, & volunt habere pecunias, ecce ita impugnati à demonibus discerpuntur.* Mira ergo & misera res est, si qui profiteretur, se pecuniam abiecit, pecuniam sectatur religiosus, atque illis rebus inhiat, quas censuit abdicandas. Vnde D. Hieronymus, *Possideant opes, inquit, sub Christo paupere, quas sub locuplete diabolo non habuerant; & suspirios Ecclesia diuites, quos tenuit mundus autè mendicos.* Nepotianus noster aurum calcans, schedulas confectatur: & sicut in carne sui contemptor est, & paupertate incedit ornator, ita totum animam inuestigat ornatum. Quare eundem superius sic laudat: *Nepotianus baltheo posito habituq; mutato, quidquid castrensium peculij fuit, in pauperes erogavit. Legebat enim: Qui vult perfectus esse, vendat omnia quæ habet, & det pauperibus, & sequatur me. Et iterum: Non potestis duobus dominis seruire, Deo & mammona. Excepti vili tunica, & operimento pari, quocæto tantum corpore frigus excluderet, nihil sibi amplius reservavit.*

Pluribus experimentis testatum est, quantum pollic divina amor paupertatis. Egrotavit aliquando Abbas Arsenius in Scythiæ, & opus habuit in necessitate sua usq; ad unam siliquam summi. Et cum non inueniret, accepit à quodam velut eleemosynam, & dixit: *Gratias tibi ago, Domine, quia me dignum fecisti, nomine tuo, ad hoc pervenire, ut egeus eleemosynam pestularem.* Gaudent nimirum Christi imitatores ijs rebus se spoliari, quibus alij dicati exultant. Quin & centonibus magis triumphant milites sacri, quàm profani in paluda-

1. Tim. 6. 8.

Eccli. 13. 5.

Ruffin. lib. 3. cap. 68.

X.

Heribert. Rosveid. in vitis PP. 1. 5. n. 5. libell. 6.

Aa

mentis